

Fys-2130
varme og temperatur

Idun Kløvstad

7. mars 2016

Sammendrag

Denne rapporten vil ta for seg temometri, samt måling av termisk diffusivitet.

1 Introduksjon og teori

Det aktive elementet i termistorer som brukes til temperaturlåling er små biter av halvledere laget av f.eks. keramiske metalloksyder eller silisium og germanium. Termistoren fungerer slik at antallet elektroner som eksiterer til ledningsbåndet øker med temperaturen. Dermed går den elektriske motstanden, R raskt ned med økende temperatur. (hentet fra oppgaveteksten) Temperaturen til et objekt kan derfor bestemmes ved hjelp av en termistor og likningen under, likning 1, som kalles Steinhart-Hart-likningen.

$$\frac{1}{T} = a + b \ln(R) + c \ln(R)^3 \quad (1)$$

T er her temperaturen i Kelvin, R er den elektriske motstanden, målt i Ω og a , b og c er tilpasningsparametre for kalibreringsmodellen.

2 Eksperimentelt

2.1 Termoelement og termistor

For å undersøke om et termoelement oppfører seg som forventet, ble termospenningen over en isbit målt ved hjelp av et termoelement og et multimeter av typen, Fluke 45. Dette ble gjort ved å stikke endene av termoelementet ned i hvert sitt lille hull i isbiten, for så å gjøre en måling. Resultatet blir fremstilt i tabell 1 under seksjon 3.1

Den ene enden av termoelementet ble så fjernet fra isbiten og festet, med tape, til en aluminiumskube som sto montert på bordet. Den andre enden av termoelementet forble i isbiten. Deretter ble termospenningen målt på nytt. Oppsettet fikk stå slik over en liten periode, slik at det kunne observeres om termospenningen endret seg med tid.

I neste del av forsøket festes to termistorer til aluminiumskuben, i tillegg til termoelementet. De to termistorene ble festet på hver sin side av kubens. Motstandene over hver termistor ble målt med multimeter av typen Fluke 75. For å få gode målinger, må målingene stabilisere seg før et resultat kan skrives ned. Under dette forsøket måtte det ene multimeteret byttes ut før målingene sluttet å hoppe. Det tok mellom 30 og 60 sekunder før målingene stabiliserte seg, etter at multimeteret ble skiftet ut.

3 Resultater

3.1 Termoelement og termistor

Tabell 1: Tabellen viser viser resultatet av termospenning målt over en isbit, som beskrevet i seksjon 2.1

ϵ_T
$0.01mV$

I tabellen under finnes målingene av motstand, R_1 og R_2 , gjennom to termistorer på aluminiumskloss som beskrevet i seksjon 2.1, etter at målingene ble stabile, samt termospenningen, ϵ_T , som ble målt mellom kloss og isbit. Første måling i tabellen inkluderer ikke måling av motstand, fordi den ble gjort før termistorene ble koblet til kuben. Det ble observert at termospenningen mellom kuben og isen, ikke forandret seg nevneverdig over tid. Den ble muligens litt lavere.

Med motstandene målt med termistorer, kan likning 1 brukes til å bestemme temperaturen. For å kunne relatere til informasjonen, ble det i dette tilfellet valgt å regne om fra Kelvin til Celsius. Motstanden som ble brukt i utregningene er et gjennomsnitt mellom det som ble målt av de to termistorene.

Tabell 2: Denne tabellen viser termospenning målt mellom en aluminiumskuben og en isbit. Den viser også motstandene i to termistorer, festet til aluminiumskuben. Dette er beskrevet i seksjon 2.1. Siste kolonne viser også temperaturen av kuben, beregnet ut ifra den elektriske motstanden

måling #	$\epsilon_T[mV]$	$R_1[k\Omega]$	$R_2[k\Omega]$	$T(R)[C]$
1	0.842			
2	0.834	114.8 ± 0.2	114.1 ± 0.1	22.12
3	0.837	114.5 ± 0.2	113.7 ± 0.2	22.20

4 Diskusjon

5 Konklusjon